

Kocúr Fúzik

Kocúr Fúzik býval v malom domčeku na konci Zelenej ulice spolu s dvojčatami Emou a Emilom, ich rodičmi a zlatou rybkou Líviou. Tá si spokojne plávala v guľatom akváriu na stolíku pri poschodovej posteli dvojčiat.

Rybka Lívia bola obrovským pokušením pre Fúzika. Môcť tak strčiť labku do akvária a vyloviť ju! Našťastie pre Líviu, Fúzik bol nesmierne maškrtný. Kvôli miske smotany bol ochotný potlačiť túžbu zvanú Lívia. Ema s Emilom mu dali totiž jasne na vedomie, že v prípade ublíženia zlatej rybke príde o smotanovú pochúťku.

Od septembra Ema s Emilom chodia do školy. Majú nové školské tašky, nové peračníky, ale hlavne nemajú na Fúzika toľko času, ako keď chodili do škôlky. A to sa Fúzikoví páči ešte menej, ako to, že má zakázané loviť Líviu.

„Čo môže byť v tej škole také zaujímavé, že tam chcú chodiť každý deň?“ rozmýšľal Fúzik. „A keď prídu domov, robia si úlohy a učia sa rôzne básničky a čo ja viem, čo ešte. A so mnou sa už toľko nehrajú. Pôjdem sa ja tam pozrieť a možno sa mi to zapáči a budem s nimi aj ja chodiť do školy,“ rozhodol sa Fúzik.

Na druhý deň ráno skočil Fúzik do Emilovej tašky a hoci ho peračník tlačil do boku, hrdinsky vydržal celú cestu.

„Dnes mám nejakú ťažšiu tašku,“ sťažoval sa Emil Eme cestou do školy.

„Asi si si zbalil moc autíčok,“ zasmiala sa Ema, narážajúc na to, ako si začiatkom školského roka Emil zobral do školy celú hrbu angličákov.

Pani učiteľka potom rodičov požiadala, aby ráno deťom kontrolovali tašky, aby do školy nenosili hračky. Našťastie pre Fúzika to bolo už dávnejšie, a tak kontroly

